

benytte visse extraordinaire Hjælpemidler. Jeg skal ikke dvæle ved Udsigten til de vestindiske Millioner, disse i Haabet hvilende 20 Millioner, men man kunde henvide til, at vi yderligere uden mindste Skade kunde formindste vor Reservecfond navnlig paa Grund af de flete preussiske Indbetalinger, disse preussiske 29 Millioner Rigsdaler. Saaledes som det i det Hele forekommer mig at være usforvarligt — under hvilken Form man end tager Sagen — at ville forringe Stillingen for Fremtiden, at ville efterlade Fremtiden slettere Finantsfer, en slettere Balance, mindre Pengehjælpemidler for Staten, end man har modtaget, og saaledes som det i mine Dine er Nutidens Pligt ikke blot at holde ved, som man har det, men ogsaa i andre Henseender at skabe noget Bedre, end man har modtaget, saaledes er det ogsaa vor ligefremme Forpligtelse, hvad Stats-husholdningen angaaer, ikke blot at holde den paa det Trin, vi have modtaget den, men ogsaa at arbejde videre. Eigesom jeg i det Hele taget nærer denne Anskuelse, saaledes er det for mig en særlig Hindring for at tage Hjælpemidler af disse Millioner, at jeg ikke kan see Andet, end at det — hvad oftere her er berørt — er en Nødvendighed at have en ordentlig Reservecfond, og nu have vi Midlerne dertil. Jeg kan ikke see, at vi kunne unddrage os Forpligtelsen til at tilveiebringe en let realiserbar Reservecfond, passende til Landets Størrelse, som den Maade, hvorpaa vi lettere end ved tunge Saan kunne tilveiebringe Midlerne, naar Omstændighederne maatte kræve det. Der er jo talt adskilligt om de Trans-actioner, den høitærede Minister allerede har foretaget, hvad denne Reservecfond angaaer. Jeg er ikke tilstrækkeligt kyndig til at kunne dømme om de Courser, her er Tale om, men jeg skal ikke undlade at bemærke, at jeg, hvad Sagen i dens Almindelighed angaaer, i Modsetning til, hvad der hidtil er kommet offentlig frem, finder den Foranstaltning særdeles hensigtsmæssig, som den høitærede Finantsminister har foretaget, at han nemlig istedetfor preussiske Papirer har erhvervet hamborgske Jernbanepapirer, forudsat dog at disse ere kjøbt til en rimelig Pris; thi disse Papirer maae antages særlig skikede til at udgjøre en Bestanddeel af en saadan

let realiserbar Reservecfond. Men Tvivl nærer jeg om den anden Foranstaltning, som er bleven berettet, at den høitærede Minister skulde fortsætte Inddragningen af vore egne Statspapirer fra Hertugdømmerne. Thi for det Første er dette jo en Forringelse af Markedet for vore egne Papirer, og selv om man ikke vilde tage de nationale Hensyn, maatte dog vel allerede finantsielle Hensyn tale mod en saadan fra Statens egen Side frivillig foretagen Indskrænkning i Obligationernes Marked. Dernæst forekommer det mig ogsaa, at medens vi vel af mange Grunde først og fremmest maae see at komme af med de preussiske Obligationer, ere derefter vore egne danske Statspapirer egentlig dem, der mindst maatte findes i vor Reservecfond, fordi de næstefter de preussiske ere de sletteste at realisere, naar vi engang skulle bruge denne Reservecfond. — Som finantsielle Hjælpemidler er der jo fremdeles ved Finantslovens Behandling ifjor og gjentagne Gange fra ærede Medlemmers Side henviist til de store Fonds, der findes udenfor Statsformuen hos de Institutioner, der staae i Forbindelse med Staten. Det er jo ganske vist, at der her haves store Midler. Jeg tvivler ikke om, at naar man vilde opgjøre Kirkens, Universitetets, Communitetets, det lærde Skolevæsenes m. v. Formue, vilde man komme til en Sum af 50 til 60 Millioner Rigsdaler. Men medens jeg anerkjender, at der hensigtsmæssigt kan foretages de betydeligste Forandringer, maaskee ogsaa oeconomicke Forandringer, med det, vi her have med at gjøre, og fremfor Alt med den Maade, hvorpaa disse betydelige Midler blive anvendte, er jeg ganske vist ikke istand til at see, at der herfra kan drages Midler hen til almindelige Statsformaal. Hvorledes man end posterer de Summer, vi her have med at gjøre, hvad enten man inddrager dem fuldstændigt under Finantsloven eller ikke, saa troer jeg ikke, det vil være forvarligt at formindste de Beløb, vi her i Landet anvende til religiøse Formaal og til Skolevæsenets — Oplysningens — Fremme. Jeg anerkjender ganske vist, at man maaskee neppe nogetsteds i Administrationen i dette Dieblik trænger til større Forandringer end her. Jeg skal selvfølgelig ikke,